

Aleix Martínez construeix a NIU una emocionant alegoria sobre la vocació artística i la transmissió a partir del cicle de les cigonyes al Festival Perelada

- **La creació del ballarí i coreògraf ha reunit al Mirador del Castell estudiants de dansa i música de la zona amb intèrprets professionals de música i ballarins de l'Hamburg Ballet**
- **L'esplèndida música en directe d'Arnau Obiols ha acompanyat una proposta dedicada a la zona, a la infantesa, als somnis i al primer vol de les noves generacions d'artistes**

Peralada, 28 de juliol de 2026.- El claqueig que emetien les cigonyes des dels seus nius situats als arbres dels jardins del Castell de Peralada, abans de començar l'espectacle, no podia ser més apropiat i ha estat premonitori del que vindria després en l'estrena de l'espectacle de dansa NIU, al Mirador del Castell. El Festival Perelada celebrava avui els deu anys del seu Campus amb aquesta estrena, una creació del ballarí i coreògraf Aleix Martínez que ha situat el talent jove de l'Alt Empordà i de les comarques gironines al centre de l'escenari. La representació ha estat una meravellosa alegoria de la vocació per la dansa –i l'art en general- i la trajectòria per aconseguir arribar a ser professional, partint del cicle de la cigonya. L'espectacle ha estat curull d'un munt de referències a aquesta emblemàtica au de la zona, des de la música en directe interpretada per Arnau Obiols –ha sonat música original, però també d'altres compositors-, fins el vestuari, l'atrezzo, la il·luminació i, és clar, la coreografia. NIU ha donat forma artística a una trajectòria iniciada el 2016 amb el campus, que té la voluntat d'acostar la dansa, l'òpera i les arts escèniques als estudiants de la zona. En aquesta ocasió, les joves han deixat de ser observadores privilegiades del festival per convertir-se en intèrprets d'una producció pròpia, compartida amb ballarins de l'Hamburg Ballet i músics professionals gironins i els resultat ha estat sensacional.

Concebut com un poema coreogràfic dedicat al festival, a la zona i a la seva gent, *NIU* ha trobat en la imatge de les cigonyes el fil simbòlic d'un espectacle sobre l'aprenentatge, la protecció i el moment d'emprendre el vol. El retorn anual d'aquests ocells als jardins del Castell de Peralada, després de travessar llargues distàncies, ha inspirat una obra que parla del creixement i del pas cap a un espai encara desconegut. Aleix Martínez ha traslladat aquesta idea a l'experiència dels joves artistes, a les seves identitats en construcció i a l'impuls que els porta a descobrir què volen expressar mitjançant el moviment o la música.

La peça ha estat el resultat d'un procés desenvolupat durant mesos i accelerat en una residència al Teatre Municipal el Jardí de Figueres. Martínez ha treballat amb les participants des de l'escolta i la recerca, sense imposar-les una obra tancada. Les preguntes sobre les raons per ballar, sobre allò que cadascú necessita dir i sobre el moment vital de les intèrprets han alimentat el treball. Així, formació i creació han avançat plegades. Catorze ballarines d'entre 13 i 18 anys han assumit bona part del protagonisme d'aquest primer vol. Al seu costat, Ana Torrequebrada, Francesco Cortese, Charlotte Larzelere, Louis Musin, Ida Stempelmann, Emiliano Torres, Hayley Page i Florian Pohl, vinculats a l'Hamburg Ballet, del qual Martínez n'és ballarí solista, han aportat la seva experiència professional. La trobada ha defugit la lògica d'una classe magistral: els artistes han acompanyat les estudiants i s'han deixat interpellar per la seva espontaneïtat i la seva manera encara oberta d'habitar la dansa. De fet, l'espectacle ha començat amb una classe d'uns vint minuts que el mateix Aleix Martínez ha impartit des del centre de l'escena, on hi havia instal·lada una barra per fer exercicis i catorze alumnes seguien les seves indicacions. Pliés, relevés i battements han lligat amb l'espectacle i s'hi ha repetit i durant els primers minuts *NIU* ha tingut la barra com a eix, fins que ha desaparegut.

L'espectacle també ha proposat un retrobament amb la infantesa, entesa com aquell temps en què les possibilitats encara no han estat reduïdes per la por o pels límits apresos. El *NIU* imaginat per Martínez protegeix la vulnerabilitat necessària per crear, però no aspira a retenir-hi els artistes. Els prepara per abandonar-lo. Aquesta tensió entre empara i independència ha donat sentit a una obra interpretada per joves que es troben precisament davant les primeres decisions importants del seu recorregut, tant si la dansa

i la música acaben sent la seva professió com si l'experiència queda incorporada a la seva formació personal. Martínez ha tornat a mostrar l'interès per eixamplar el vocabulari del ballet des d'una tècnica sòlida i una sensibilitat oberta a altres disciplines. La seva trajectòria al Ballet d'Hamburg, sota el mestratge de John Neumeier, conviu amb una activitat coreogràfica atenta a la pintura, l'arquitectura i la música. *NIU* ha recollit aquesta inquietud, amb un valor que resideix tant en el resultat escènic com en el camí per arribar-hi. Un dels moments més intensos de l'espectacle ha estat un pas a deux esplèndid, protagonitzat per Hayley Page i Florian Pohl.

La música en directe ha estat una part essencial de l'espectacle. Manuel Montesinos i Martina Natali, als violins; Júlia Campasol, a la viola, i Isern Bosch, al violoncel, han integrat perfectament el quartet d'estudiants. Han actuat amb Simon Gómez Calvete i Fina Bonet Folch, violins; Antoni Mallol Bech, viola, i Eva Curto Martí, violoncel, tots quatre músics de terres gironines. Arnau Obiols, ha completat el paisatge sonor amb una intervenció que combina creació, experimentació i arrel –una característica també present en la coreografia-, al costat d'obres d'altres compositors com ara Vivaldi o Pau Casals. La presència conjunta de joves i professionals també en l'àmbit musical ha fet extensiva a tot l'espectacle la idea de transmissió que sosté la coreografia. Martínez i Obiols han reprès la complicitat que van establir a *Terra llaurada*, el debut del coreògraf al festival l'any 2024. *NIU* ha aprofundit en l'arrelament partint d'una zona capaç de formar creadors i d'oferir-los un espai on posar a prova la vocació, que és un dels pilars de la filosofia del certamen dirigit per Oriol Aguilà. El disseny d'il·luminació d'Igor Sarazhynskyi i l'assistència de direcció d'Eva Basulto han completat la proposta.

NIU ha il·lustrat a la perfecció la raó de ser del Campus Peralada, que en una dècada ha arribat a més de 8.500 alumnes, ha impulsat més de 200 activitats i ha treballat amb 170 escoles de més de trenta municipis. L'estrena ha significat un pas rellevant en aquest camí: el projecte educatiu ha ocupat l'escenari de la seva pròpia celebració. La coincidència amb el 40è aniversari del festival ha ampliat l'abast d'aquesta vetllada. Si Peralada ha construït durant quatre dècades una identitat vinculada a l'excel·lència artística i a la creació de noves produccions, *NIU* ha orientat aquest llegat cap a les generacions que hauran de donar-li continuïtat. El gest més eloqüent de la

nit ha estat confiar-los una estrena, fer-los partícips de totes les etapes del treball i reconèixer que el futur d'un festival també es construeix generant oportunitats prop de casa. Amb aquesta nova producció, el Campus ha celebrat el seu aniversari mostrant els fruits de deu anys de compromís, mentre el festival ha afirmat la seva voluntat de cooperar amb la zona més enllà de l'exhibició d'espectacles. El NIU de Peralada ha complert avui la seva funció més plena: acollir, acompanyar i donar als joves artistes l'impuls necessari perquè el primer vol ja sigui seu.